

Dấu chân kỷ niệm.

Thúc Đăng

Chuyện tình đôi mươi chao chửa không bao giờ vui như dòng suối tình êm
...tuôn nên khiến xui anh gặp em cho mình kết lời hẹn

ái ước Có anh và em còn ai còn ai nữa đã yêu nhau trong cuộc đời
Có sao trời cho tình yêu rồi ngăn cách mấy ai không rời lệ sầu

Chuyện mình từ một chiều dưng chân trú mưa Ta bên nhau nhìn công viên lá
Tình vừa nồng thì vừa được tin xót thương Em ra đi về bên kia cõi

1.
đổ Tuy chưa quen mà sao tình như đã dấu ngoài còn e
đời Xe tang lăn buồn trong lòng phố...

2.
Trời làm mưa... ..vắng khóc em âm thầm Ôi em về
đâu Vui lấp mối duyên đâu Em ơi còn đâu Tuổi xuân mình đang chớm
Nay em về đâu Về thế giới xa nào Cho đời hiu hắt như nghĩa
trang Một mình lẻ bước anh đến công viên ngày xưa nghe làn gió buồn xơ xác
Ngỡ linh hồn em tựa theo ngàn cơn gió oán than khóc duyên ban đầu
Đây là vườn kỷ niệm ngày ta mới quen Đây công viên chiều mưa thấm mỗi
tình Nay không em vườn hoang buồn xơ xác nghĩa trang lạnh lùng.